

Sygn. akt II CSK 176/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku D. Ż.
przy uczestnictwie B. Ż. i Miasta Ł.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 3 listopada 2014 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

W sprawie nie występują podstawy pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że wnioskodawczyni powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. To zagadnienie nie zostało przez skarżącą jednoznacznie sformułowane jakkolwiek nie budzi wątpliwości, że skarżąca zmierza do uzyskania odpowiedzi na pytanie według jakich kryteriów należy ustalać wartość prawa najmu lokalu kwaterunkowego, w okolicznościach sprawy nie stanowiącego majątku wspólnego, ale majątek osobisty skarżącej; jego wartość, zdaniem skarżącej, powinna podlegać rozliczeniu w podziale majątku wspólnego jako jej nakład na majątek wspólny.

Wskazaniem kryteriów ustalania prawa najmu lokalu tzw. kwaterunkowego Sąd Najwyższy zajmował się już kilkakrotnie, m.in. w uchwałach z dnia 24 maja 2002 r., III CZP 28/02 (OSNC 2002, nr 12, poz. 150) i z dnia 9 maja 2008 r. III CZP 33/08 (OSNC 2009/6/86), a wskazania zawarte w tych uchwałach skarżąca powołuje jako argumentację jurydyczną dla swego stanowiska, nieodbiegającego od argumentów Sądu Najwyższego. W tej sytuacji trudno dopatrzyć się istotnych wątpliwości prawnych uzasadniających przyjęcie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Dodać jednak należy, że rozwikłanie istotnego zagadnienia prawnego a więc takiego, którego istnienia wymaga art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c., a więc które jest nowe, dotychczas nierozwiązane, mogącego mieć wpływ na rozstrzygnięcia w sprawach podobnych nie jest wartością samą w sobie. Rozwikłanie tego zagadnienia ma mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy, w której została wniesiona skarga kasacyjna i w której jako jej przesłankę przyjęcia do rozpoznania wskazano to zagadnienie. W sprawie mniejszej odpowiedź na wątpliwość sformułowaną przez skarżącą nie mogłaby mieć znaczenia a to z tej przyczyny, że w sprawie zostało ustalone, iż wnioskodawczyni wraz z mężem

dokonała dobrowolnego rozliczenia ze szwagierką prawa najmu lokalu kwaterunkowego przekazanego szwagierce w zamian za spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu następnie przekształcone w prawo własnościowe, przy czym część wartości tego prawa była traktowana jako darowizna. Te ustalenia wskazują, że skoro dokonano dobrowolnego rozliczenia, to w sprawie w ogóle nie występuje zagadnienie ustalania wartości wspomnianego prawa, kryteria ustalania jego wartości są w sprawie indyferentne. Ponadto, co stanowczo należy podkreślić, przytoczone ustalenia są ustaleniami faktycznymi i niedopuszczalne jest ich podważanie w postępowaniu ze skargi kasacyjnej, również w ten właśnie sposób jak czyni to skarżąca, przez sugerowanie występowania zagadnienia prawnego. W postępowaniu kasacyjnym, a więc również na etapie przedsądu, Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Dodać ponadto należy, że podstawą skargi kasacyjnej (art. 398³ pkt 2 k.p.c.) nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (por. art. 398³ § 3 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).